

Élő Víz

Ha te kérnéd őt, ő élő vizet adna neked. (Jn 4,10)

2018. december 30.
A Szent Család

Vándorolva

Az egykori westminsteri érsek, Basil Hume bíboros 1980-ban, Rómában a keresztény család feladatait tárgyaló püspöki szinóduson két képet rajzolt fel az Egyházzal és benne a családok szerepéről. Az egyik hasonlat szerint az Egyház egy erődítmény, magas és erős falakkal körülvéve. Ebben az erődítményben mindenki biztonságban érzi magát, engedelmesen teljesíti a parancsokat, és mit sem hall a külvilág zajából vagy a kívül maradottak hangjából. Az erődítmény elmozdíthatatlan, és a benne élők nem hagyják el, nem indulnak a világban élők felé. A másik kép szerint az Egyház szüntelenül vándorúton, zarándokúton lévő szervezet, amely felveri a sátrat, amelyben lakik. Ez a sátor természetesen messze nem olyan biztonságos, mint az erődítmény, de a benne élők hozzászoktak a szüntelen úton levéshez, amelynek nagy előnye szerintük, hogy sok emberrel találkoznak útjuk során.

Ma, a Szent Család vasárnapján elgondolkoztat bennünket ez a két kép. Belekapaszkodunk a biztonságot nyújtó falakba vagy vállaljuk a bizonytalanságot? Ragaszkodunk a megszo-

kottsághoz vagy keressük az új utakat és lehetőségeket? Mindenáron egy helyben akarunk-e maradni vagy vállaljuk az út kockázatait, nehézségeit?

Az Egyház, mint nagyobb közösség minden korban keresi a választ ezekre a kérdésekre, mégpedig azért, hogy Krisztustól kapott küldetését teljesíteni tudja. A családok, a kisebb közösségek szintén keresik a választ e kérdésekre, mert érzik, hogy helyük és küldetésük van az Egyházban. Ha nem a magunk biztonsága felől, hanem küldetésünk, a világ felé szóló küldetésünk szempontjából keressük a választ, akkor könnyen felismerjük, hogy egy nagy zarándok közösség tagjai vagyunk. Nem zárkózhatunk be, nem maradhatunk egyhelyben, hanem állandóan úton vagyunk, haladunk előre, ahová Isten vezet minket. Újra és újra felállítjuk ezt a jelképes sátrat, amely otthont kínál nekünk és azoknak, akik betérnek hozzánk. És az otthon mellett nem mulandó látványosságot kínálunk, mint a vándorcirkuszok sátrai, hanem életprogramot, örökérvényű igazságot, folyamatosan tárgyaló életteret, megújuló feladatot. S közben bízunk az isteni gondviselésben, hogy a következő vihar nem fogja felkapni sátrunkat.

Merre haladjunk?

Az irányt egyedül a Mester haladására jelölheti ki a tanítvány számára. Nincs más úti célunk, mint az övé.

Jézus már 12 éves, kezd felnőtté, önállóvá válni. A jeruzsálemi zarándoklat után nem indul vissza édesanyjával Máriával és Szent Józseffel Názáretbe, hanem a városban marad, a templomban, az Isten házában, az ő Atyjának házában. Beszélget, kérdez, meghallgat. Itt, a templomban találják őt meg.

Merre haladjunk? Ha észrevesszük, hogy nincs velünk az Úr, akkor biztosan rossz irányba haladunk, tehát forduljunk meg és keressük meg! Ott fogjuk megtalálni, ahol az Atyának teendője van a világban, teendője van az emberekkel, akiket üdvösségre akar vezetni.

Vezesd a családokat!

Urunk, Jézusunk, aki magad is családban születél és éltél, hozzád fordulunk a családokért. Vezesd a családban élőket igazságaid felismerésére és a szeretet hűségére megélésére!

Mutasd meg az igazi családi boldogságra vezető utat a fiataloknak! Segítsd az édesanyákat és a feleségeket, hogy édesanyád, Mária példáját kövessék az áldozatokat vállaló szeretet mindennapi megélésében! Segítsd az édesapákat és a férjeket, hogy példaképüknek tekintsék Szent Józsefet, aki szeretettel és hűséggel gondoskodott családjáról. Tanítsd engedelmességre a gyermekeket szüleik iránt! Add, hogy minden család nyugodt otthonra leljen és békében éljen!

Szent Család
vasárnapja

Sír 3,3-7.14-17a
Kol 3,12-21
Lk 2,22-40

Hétfő

1Jn 2,18-21
Jn 1,1-18

Kedd, Szűz

Mária, Isten Anyja
Szám 6,22-27
Gal 4,4-7
Lk 2,16-21

Szerda

1Jn 2,22-28
Jn 1,19-28

Csütörtök

1Jn 2,29-3,6
Jn 1,29-34

Péntek

1Jn 3,7-10
Jn 1,35-42

Szombat

1Jn 3,11-21
Jn 1,43-51

Vasárnap, Urunk
megjelenése

Iz 60,1-6
Ef 3,2-3a.5-6
Mt 2,1-12